



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**
bytem X,
adresa pro doručování: X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/147644-421/2

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/147644-421/2 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „úřad práce“) ze dne 1. 7. 2022, č. j. ABJ-3217/2022-09/09, jímž úřad práce vyřadil podle § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 30 odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), žalobce ode dne 20. 12. 2021 z

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce. Maření součinnosti správní orgány spatřovaly ve skutečnosti, že se žalobce na výzvu úřadu práce nedostavil ve stanoveném termínu na pobočku úřadu práce za účelem zprostředkování zaměstnání, aniž prokázal vážné důvody ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že k jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání došlo, aniž by byl předem vyzván k plnění svých povinností podle zákona o zaměstnanosti. E-mailová zpráva pracovnice úřadu práce ze dne 20. 12. 2021 obsahující výzvu k doložení existence zdravotních důvodů, které žalobci bránily plnit povinnost součinnosti s úřadem práce, nebyla žalobci doručena, s jejím obsahem se žalobce seznámil až při nahlížení do spisu v dubnu 2022. Když následně na tuto skutečnost upozorňoval správní orgány, nevěnovaly jí pozornost a s namítanou vadou se nevypořádaly.
3. Dále žalobce namítl, že náměstkyně pro řízení sekce zaměstnanosti Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také „MPSV“) PhDr. X (dále jen „X“), ředitel odboru odvolacích a správních činností v oblastech zaměstnanosti JUDr. X, Ph.D. (dále jen „X“) a vedoucí oddělení odvolání a správních činností v oblasti zaměstnanosti Mgr. X, Ph.D. (dále jen „X“) vůči němu měli nepřátelský vztah a zároveň jsou členy rozkladové komise MPSV, která má v budoucnu rozhodovat o nejméně dvou rozkladech žalobce ve věcech namítané podjatosti i výše uvedených úředních osob. Žalobce má za to, že v řízení před správními orgány rozhodovaly osoby vyloučené z projednávání a rozhodování věci, kromě shora uvedených pracovníků ještě ředitelka kontaktního pracoviště Praha 9 úřadu práce Ing. X (dále jen „X“) a pověřený zástupce ředitele Úřadu práce ČR – pobočky pro hlavní město Prahu Mgr. X (dále jen „X“).
4. Žalobce dále namítl, že se správní orgány nezabývaly námitkami žalobce, že mu úřad práce nezajistil podmínky pro plnění jeho povinností podle zákona o zaměstnanosti, a to PC, připojení k internetu a zejména střechu nad hlavou k saturaci základních životních potřeb, včetně základních potravin a vhodného oblečení k pohovorům uchazeče s potenciálními zaměstnavateli. Úřad práce žalobci nezajistil ani úhradu dopravy, na níž žalobci z existenčního minima již nezbývají finanční prostředky. Když správní orgány nezajistily žalobci potřebné podmínky, nemohly od něj očekávat plnění jeho povinností.
5. Žalobce dále uvedl skutečnosti, které se týkají jeho nároků stran dávek v systému pomoci v hmotné nouzi. Od 1. 6. 2022 náleží žalobci příspěvek na živobytí ve výši životního minima. Úřad práce zcela svévolně snížil výši příspěvku o 1 400 Kč a toto rozhodnutí úřadu práce je nezákonné.
6. Žalobce zpochybnil, že k vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně došlo dne 1. 7. 2022, jak je na něm uvedeno, ale až dne 19. 7. 2022, přičemž na základě této námítky dovozuje nicotnost tohoto rozhodnutí, a to z důvodu jeho antidatace.
7. Žalobce uzavřel svou argumentaci námitkou, že úřad práce nebyl místně příslušným správním orgánem I. stupně, neboť žalobce se zdržoval na území Prahy 6, nikoliv na území Prahy 9.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

8. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě s námitkami žalobce neztotožnil. Je toho názoru, že v daném řízení bylo postupováno v souladu s ustanoveními zákona o zaměstnanosti a že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a napadené rozhodnutí byla vydána oprávněně. Žalovaný uvedl, že žalobce se nedostavil na úřad práce v řádně stanoveném termínu určeném k jednání o zprostředkování zaměstnání, přičemž jako důvod uvedl zdravotní problémy, které však již dále nijak nedoložil. Žalobce byl přitom úřadem práce již při zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání řádně poučen mimo jiné o skutečnosti, že nebude-li schopen dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu ze zdravotních důvodů, musí tyto důvody řádně prokázat a požádat lékaře o vydání potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu. K námitce žalobce, že k vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání došlo bez předchozí výzvy k plnění, podotkl žalovaný, že spisová dokumentace svědčí řádnému poučení žalobce o povinnostech uchazeče o zaměstnání i poučení o následcích, pokud své povinnosti bez vážného důvodu nesplní, jakož i o povinnosti v případě, že odůvodňuje zdravotními důvody své neplnění povinností uchazeče o zaměstnání, tyto důvody úřadu práce řádně prokázat. Dne 1. 11. 2021 byl žalobci při ústním jednání na úřadu práce stanoven termín k dostavení se na úřad práce za účelem zprostředkování zaměstnání na den 20. 12. 2021 v 8:30 hodin, což žalobce stvrdil svým podpisem v kontaktním listu. S povinností dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu, pro jejíž porušení byl žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen, byl žalobce předem řádně srozuměn. Námitka žalobce k absenci předchozí výzvy není relevantní ani vzhledem k e-mailovému sdělení zaslanému žalobci pracovnící úřadu práce dne 20. 12. 2021. Toto sdělení bylo reakcí na omluvu žalobce, kterou zaslal úřadu práce elektronicky hodinu po naplánovaném termínu schůzky. Doručení e-mailového sdělení pracovnice úřadu práce stvrdil sám žalobce v podáních obsahujících námitky podjatosti před samotným vydáním rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce s e-mailovým sdělením pracovnice úřadu práce ve znění: „Dobrý den, беру на ведомі. Просім о дoložení potvrzení lékaře – viz poučení.“ nebyl seznámen až v dubnu 2022, jak tvrdí. Rovněž není pravdou, že by se žalovaný s uvedenou námitkou nevypořádal, když tak učinil na straně 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitce žalobce, že osoby, které jsou u žalovaného zejména odpovědné za odvolací agendu, jsou zároveň členy rozkladové komise MPSV, žalovaný uvedl, že členové rozkladové komise, kteří v dané věci již rozhodovali v rámci odvolání, pak při rozhodování rozkladové komise nehlasují. Všechny žalobcem vznesené námitky podjatosti úředních osob byly řádně projednány a nebyly shledány důvodnými. Žalovaný dále uvedl, že nebyla prokázána žádná skutečnost, která by svědčila o nepřátelském vztahu pracovníků úřadu práce a žalovaného vůči žalobci a která by mohla ovlivnit rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebo napadené rozhodnutí. Samotný fakt, že žalobce podal proti uvedeným pracovníkům úřadu práce a žalovaného žalobu na ochranu osobnosti u civilního soudu, nemůže odůvodňovat vyloučení těchto pracovníků z projednávání a rozhodování věci. Touto logikou by mohl podat žalobu na libovolný počet pracovníků úřadu práce nebo žalovaného a ti by pak museli být z projednávání a rozhodování věci pouze na základě této skutečnosti automaticky vyloučeni. Žalobce přitom svoje námitky vůči pracovníkům úřadu práce a žalovaného zakládal pouze na skutečnosti, že byla podána zmiňovaná žaloba na ochranu osobnosti, neuvedl žádné konkrétní důkazy na prokázání svých tvrzení. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že se žádný ze správních orgánů nezabýval jeho námitkou, že mu úřad práce nezajistil podmínky pro plnění povinností vyplývajících mu ze zákona o zaměstnanosti (PC,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

internet, bydlení, saturaci základních životních potřeb, včetně základních potravin a oblečení k pohovorům uchazeče s potenciálními zaměstnavateli). Žalovaný se touto námitkou zabýval a vypořádal se s ní v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný zopakoval, že žalobce byl do evidence uchazečů o zaměstnání zařazen na svou vlastní žádost a souhlasil s podmínkami vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, kterých si byl na základě řádného poučení vědom. Žalobce zároveň neprokázal žádnou konkrétní překážku sociálního nebo finančního charakteru, která by mu v dostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu 20. 12. 2021 bránila. Jednalo se o povinnost žalobce dostavit se na úřad práce, nikoliv o povinnost týkající se jednání se zaměstnavatelem, námitky žalobce stran nezajištění PC, připojení k internetu a vhodného oblečení k pohovorům podle žalovaného nejsou na místě. Žalovaný dále uvedl, že námitky žalobce týkající se dávek hmotného zabezpečení nebyly předmětem řízení, a tak se jimi správní orgány nezabývaly. Žalovaný nepovažuje za důvodnou námitku žalobce, že rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání je nicotné z důvodu jeho tvrzené antidatace. Rozhodnutí úřadu práce obsahuje všechny náležitosti rozhodnutí podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jakož i datum vyhotovení 1. 7. 2022. Datum 19. 7. 2022 je datem vypravení písemného vyhotovení rozhodnutí úřadu práce. Neexistuje důvod nicotnosti tohoto rozhodnutí a nejedná se o antidatování či pozměnění veřejné listiny. K námitce žalobce o místní nepřislušnosti úřadu práce se žalovaný uvedl, že žalobce požádal o zprostředkování zaměstnání úřad práce, kontaktní pracoviště Praha 9, vůči kterému tak byl povinen plnit své zákonné povinnosti. Žalobce nepožádal o změnu kontaktního pracoviště v územním obvodu krajské pobočky Úřadu práce, ani nevyužil možnosti převedení své věci pod jinou krajskou pobočku Úřadu práce. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV.

Obsah správního spisu

9. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
10. Dne 17. 12. 2020 podal žalobce žádost o zprostředkování zaměstnání na Úřadu práce ČR – krajské pobočce pro hlavní město Prahu, kontaktním pracovišti Praha 9, na základě které byl následně zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání, přičemž byl také poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání plynoucích ze zákona o zaměstnanosti a dále mu bylo poskytnuto poučení účastníka řízení podle správního řádu. Dne 15. 9. 2021 se žalobce nedostavil na stanovenou schůzku na úřadu práce, dostavil se dne 20. 9. 2021 s omluvou, že ztratil kartičku s termíny od úřadu práce. Ze spisového materiálu později vyplynulo, že žalobce byl od 2. do 16. 9. 2021 hospitalizován v Psychiatrické nemocnici Bohnice. Ještě dne 20. 9. 2021 byl žalobci stanoven další termín schůzky na 18. 11. 2021 v 8:30 hodin, který byl zrušen a místo něj stanoven další termín 20. 12. 2021 v 8:30 hodin, na který se však žalobce nedostavil. 20. 12. 2021 v 9:31 hodin zaslal žalobce úřadu práce elektronickou omluvu z naplánované schůzky pro nemoc, Covid-19 nebo chřipku, a uvedl, že se cítil malátný, měl kašel a horečky, a slíbil, že bude o svém zdravotním stavu úřad práce informovat. Pracovníci úřadu práce p. X mu bylo obratem téhož dne v 9:55 hodin odpovězeno: „Dobrý den, beru na vědomí. Prosím o doložení potvrzení lékaře – viz poučení.“ Protože na výzvu žalobce nereagoval, nedoložil lékařský posudek a ani jiným způsobem úřad práce nekontaktoval, zahájil úřad práce dne 24. 1. 2022 z moci úřední správní řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

tím, že se žalobce nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů. Oznámení o zahájení správního řízení si žalobce převzal dne 29. 1. 2022. Ze spisového materiálu dále mimo jiné vyplývá, že žalobce byl v evidenci uchazečů o zaměstnání evidován již 8krát.

11. Ve svých elektronických podáních následně žalobce namítal za užití vulgárních výrazů podjatost úředních osob. O těchto námitkách bylo rozhodnuto příslušnými představenými označených úředních osob, ve všech případech negativně, tj. úřední osoby nebyly vyloučeny. Usnesením PhDr. X, představené pana X, ze dne 11. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/172396-421/1 bylo rozhodnuto, že JUD. X není vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci žalobce. Usnesením JUDr. X, představeného Mgr. X, ze dne 12. 10. 2022 č. j. MPSV-2022/172402-421/1 bylo rozhodnuto, že Mgr. X není vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci žalobce. Usnesením Mgr. X, představeného Mgr. X, ze dne 16. 2. 2022, č. j. UPCR-AA-2022/67994-20200202 bylo rozhodnuto, že Mgr. X není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci žalobce. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto usnesením MPSV ze dne 24. 6. 2022, č. j. MPSV-2022/69779-421/1.
12. Z elektronického podání žalobce ze dne 25. 3. 2022 mimo jiné plyne, že žalobce byl seznámen s obsahem e-mailové výzvy pracovnice úřadu práce ze dne 20. 12. 2021 k doložení zdravotních důvodů, neboť v něm uvedl, že mu pracovnice úřadu práce odpověděla e-mailem ve znění „beru na vědomí“. Přípisem ze dne 28. 4. 2022 úřad práce informoval žalobce o postoupení spisové dokumentace odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o jeho odvoláních proti usnesením o námitkách podjatosti. V tomto přípisu byl žalobce mimo jiné informován, že úřadu práce dosud nebylo doloženo žádné lékařské potvrzení o jeho zdravotním stavu okolo dne 20. 12. 2021, tedy v době stanoveného termínu schůzky.
13. Dne 1. 7. 2022 bylo úřadem práce rozhodnuto o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 30 odst. 3 a § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti z důvodu maření součinnosti s úřadem práce. Maření součinnosti spočívalo ve skutečnosti, že se žalobce na výzvu úřadu práce nedostavil ve stanoveném termínu 20. 12. 2021 na pobočku úřadu práce za účelem zprostředkování zaměstnání, aniž prokázal vážné důvody ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Písemné vyhotovení prvostupňového rozhodnutí bylo vypraveno dne 19. 7. 2022.
14. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, které žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení, popsal veškeré námitky a procesní kroky žalobce a na základě přezkumu rozhodnutí úřadu práce dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že žalobce se ve stanoveném termínu 20. 12. 2021 v 8:30 hodin bez prokázání vážného důvodu nedostavil na úřad práce, čímž došlo k porušení jeho povinnosti uchazeče o zaměstnání podle zákona o zaměstnanosti.

V.

Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

15. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

16. Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání na den 15. 2. 2024. Žalobce byl k jednání řádně a včas předvolán. Dne 14. 2. 2024 obdržel soud od žalobce emailem žádost o odročení jednání, kterou odůvodnil vyčkáním přidělení advokáta pro dané řízení ze strany České advokátní komory k jeho žádosti s tím, že tuto žádost doručí soudu téhož dne. Dne 15. 2. 2024 obdržel soud od žalobce další emailové podání, jehož přílohou byla Žádost o právní službu pro fyzickou osobu, ze které vyplývá, že tato byla podána žalobcem dne 14. 2. 2022 v 15:46 hodin u České advokátní komory, pobočky v Brně, předmětem žádosti bylo řízení vedené u MS v Praze pod sp. zn. 2 Ad 31/2022.
17. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2023, č.j. 2 Ad 31/2022-48 byla pod bodem II. zamítnuta žádost žalobce o ustanovení právního zástupce. Toto usnesení nabylo právní moci dne 27. 2. 2023. Kasační stížnost žalobce proti tomuto usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 5. 2023, č. j. 9 As 75/2023-29. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 22. 5. 2023. S ohledem na uvedené má soud za to, že žalobce měl v mezidobí od pravomocného rozhodnutí o zamítnutí žádosti o ustanovení právního zástupce ze strany soudu dostatečný časový prostor (téměř devět měsíců) pro podání žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby v dané věci u České advokátní komory. Jestliže tak žalobce učinil až den před nařízeným jednáním ve věci a nesdělil ani neosvědčil důvody, které by mu v dřívějším podání takové žádosti bránily, považuje soud toto jednání žalobce za ryze účelové, a proto při jednání postupoval v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů, zejména dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2005, č. j. 2 Afs 5/2005 - 96, publikovaném pod č. 558/2005 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud zdůraznil, že právo na osobní účast na jednání soudu a právo při tomto jednání tvrdit skutečnosti, navrhopat důkazy a předkládat právní argumenty, je sice jedním ze základních pilířů práva na spravedlivý proces; nicméně uvedené právo na druhou stranu nelze vykládat tak, že by krajský soud nemohl v žádném případě v nepřítomnosti účastníka řízení jednat a rozhodnout. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 29. 9. 2004, č. j. 5 Ads 63/2003 - 35, publikovaný pod č. 445/2005 Sb. NSS, již citovaný rozsudek č. 558/2005 Sb. NSS), se vyslovuje jednoznačně v tom smyslu, že důležitý důvod pro odročení jednání dle § 50 s. ř. s. je dán, když předvolaný účastník svou neúčast na jednání v dostatečném předstihu řádně omluví a důvody této omluvy také osvědčí, pak je krajský soud povinen jednání odročit. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že je v tomto případě přesvědčen, že žalobcem zasláná žádost o odročení jednání nebyla důvodná, proto jí nevyhověl a ústní jednání proběhlo bez účasti žalobce.
18. Zástupce žalovaného při jednání soudu předložil rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 29. 5. 2023, č.j. MPSV-2022/200027-513/4, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti shora uvedenému usnesení Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 10. 2022, č.j. MPSV-2022/172396-421/1, jímž bylo rozhodnuto, že JUDr. X, Ph.D. není vyloučen z projednávání a rozhodování v předmětné věci. Z uvedeného rozhodnutí dále vyplývá, že nebyla shledána důvodnou námitka podjatosti PhDr. X vznesená žalobcem v rozkladu ze dne 7. 11. 2022. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

19. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).
20. Podle § 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání se provede dnem, kdy nastala některá ze skutečností uvedených v odstavcích 1 a 2. Rozhodnutí o vyřazení nelze vydat po uplynutí 3 let ode dne, kdy nastala skutečnost bránící vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání podle odstavce 1 písm. a), nebo kdy uchazeč o zaměstnání nesplnil povinnost vyplývající z odstavce 1 písm. b).
21. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c)].
22. Podle § 5 písm. c) bodu 6. zákona o zaměstnanosti pro účely tohoto zákona se rozumí vážnými důvody ty důvody spočívající v zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce – krajskou pobočkou Úřadu práce a pobočkou Úřadu práce pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) při zprostředkování zaměstnání.
23. Podle § 27 odst. 5 zákona o zaměstnanosti uchazeči o zaměstnání, který změnil v průběhu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání bydliště a splnil oznamovací povinnost podle odstavce 2, převede krajská pobočka Úřadu práce ke dni změny bydliště evidenci uchazeče o zaměstnání na krajskou pobočku Úřadu práce příslušnou podle jeho nového bydliště.
24. Podle § 28 odst. 2 zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání je povinen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání na kontaktním pracovišti krajské pobočky Úřadu práce, které požádal o zprostředkování zaměstnání; povinnosti podle této věty lze plnit i na kontaktním místě veřejné správy stanoveném krajskou pobočkou Úřadu práce. Uchazeč o zaměstnání může požádat o změnu kontaktního pracoviště v územním obvodu krajské pobočky Úřadu práce. Krajská pobočka Úřadu práce určí, u kterého kontaktního pracoviště bude plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání vyplývající z tohoto zákona.
25. Podle § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.
26. Podle § 14 odst. 2 správního řádu účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen "představený").
27. Předně soud uvádí, že bylo prokázáno, že se žalobce nedostavil ve stanoveném termínu na pobočku úřadu práce za účelem zprostředkování zaměstnání, aniž prokázal vážné důvody ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, čímž naplnil skutkovou podstatu maření součinnosti s úřadem práce ve smyslu § 31 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti. Pro tento závěr poskytuje dostatečnou oporu správní spis a byly tak naplněny všechny předpoklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

28. Pokud jde o námitku žalobce, že k jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání došlo, aniž by byl žalovaným předem vyzván k plnění svých povinností vyplývajících mu ze zákona o zaměstnanosti, kdy e-mailová zpráva pracovnice úřadu práce ze dne 20. 12. 2021 obsahující výzvu k doložení existence zdravotních důvodů, které žalobci bránily plnit povinnost součinnosti s úřadem práce, nebyla žalobci doručena, s jejím obsahem se žalobce seznámil až při nahlížení do spisu v dubnu 2022, a že přes upozornění žalobce na tuto skutečnost se správní orgány s namítanou vadou nevypořádaly a nevěnovaly jí pozornost, tuto soud neshledal důvodnou. Bylo povinností žalobce dostavit se na úřad práce za účelem zprostředkování zaměstnání ve stanoveném termínu, o kterém byl předem vyrozuměn. S touto povinností, jakož i s následky jejího nesplnění byl žalobce řádně seznámen v poučení ze dne 18. 1. 2021. Zákon neukládá úřadu práce povinnost stanovovat stále nové termíny těm uchazečům o zaměstnání, kteří bez vážných důvodů neplní své zákonné povinnosti. Ze spisové dokumentace vyplynula také skutečnost, že žalobce byl s e-mailovou výzvou pracovnice úřadu práce, ve které byl vyzván k doložení zdravotních důvodů, pro které se nemohl ve stanovený termín na úřad práce dostavit, seznámen již dříve než v dubnu 2022, jak tvrdil v žalobě. Žalobce sám ve svém elektronickém podání ze dne 25. 3. 2022 uvedl, že mu pracovnice úřadu práce odpověděla na jeho opožděnou omluvu ze dne 20. 12. 2021 e-mailem ve znění „beru na vědomí“. Celá e-mailová zpráva však zněla: „Dobrý den, beru na vědomí. Proším o doložení potvrzení lékaře – viz poučení“, což plyne ze spisové dokumentace. Dne 28. 4. 2022 úřad práce informoval žalobce o postoupení spisové dokumentace k řízení o opravných prostředcích proti usnesení o nepodjatosti, přitom byl žalobce informován rovněž o skutečnosti, že úřadu práce dosud nebylo doloženo žádné lékařské potvrzení o jeho zdravotním stavu okolo dne 20. 12. 2021. Lze konstatovat, že před tím, než úřad práce přistoupil k vydání prvostupňového rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, připomněl vícekrát žalobci, že neprokázal zdravotní důvody, pro které se nedostavil na stanovenou schůzku na úřadu práce. Žalobce tyto důvody přesto nedoložil. Žalovaný se rovněž s výše uvedenou námitkou v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně vypořádal.
29. Není důvodnou ani námitka žalobce o nepřátelském vztahu pracovníků správních orgánů vůči žalobci. Žalobce netvrdí, pro jaké konkrétní důvody mají být uvedené úřední osoby vůči němu nepřátelské nebo pro jaké důvody jsou vyloučené, v čem by měl spočívat jejich poměr k věci, k účastníkovi řízení (žalobci) nebo zájem na výsledku řízení, pro nějž by bylo možné pochybovat o jejich nepodjatosti. Soud přisvědčuje názoru žalovaného, že samotný fakt, že žalobce podal na úřední osobu u civilního soudu žalobu na ochranu osobnosti, nezakládá bez dalšího důvod pro vyloučení této úřední osoby z projednávání a rozhodování věci. Žalobce využil právních nástrojů k řešení případné podjatosti úředních osob již v průběhu správního řízení, jak plyne ze správního spisu, přičemž o všech řádně a včas vznesených námitkách podjatosti bylo postupem souladným se zákonem rozhodnuto tak, že úřední osoby nejsou vyloučeny ve smyslu § 14 správního řádu. Námitka o rozhodování vyloučených osob není dále nijak konkretizována.
30. Usnesení MPSV ze dne 11. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/172396-421/1, kterým bylo rozhodnuto, že JUDr. X není vyloučen z provádění úkonů ve věci žalobce, v době vydání napadeného rozhodnutí nebylo v právní moci. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012-32 se podává, že: „*ustanovení § 14 správního řádu hovoří pouze o rozhodnutí o námitce podjatosti, tedy o vydání usnesení, kterým se námitce vyhoví či nikoli. Ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu nepřiznává odkladný účinek odvolání proti usnesení, kterým nebylo námitce podjatosti vyhověno. Správní orgán I. stupně proto mohl*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

pokračovat v řízení proti stěžovateli již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti [...], byť samozřejmě nesl riziko, že odvolací orgán bude mít na námitku podjatosti jiný názor.“ Pro projednávanou věc z toho plyne závěr, že v době vydání napadeného rozhodnutí byly splněny zákonné podmínky pro daný postup žalovaného, neboť o námitce podjatosti JUDr. X bylo rozhodnuto, ačkoliv pouze nepravomocně. Ohledně vyloučení Mgr. X soud konstatuje, že se námitka jeho podjatosti vznesená dne 5. 9. 2022 nevztahovala k projednávané věci, ale k jiným řízením, v nichž figuroval žalobce jako účastník řízení. Nadto důvody podjatosti ani ve vztahu k Mgr. X nebyly nijak konkretizovány. Ohledně vyloučení PhDr. X soud konstatuje, že námitka podjatosti byla žalobcem vznesena dne 7. 11. 2022, tedy po vydání napadeného rozhodnutí. Soud tedy nepřisvědčil názoru žalobce, že ve věci rozhodovaly vyloučené osoby, a tuto námitku považuje za nedůvodnou.

31. Co se týká žalobcovy námítky, že se správní orgány nezabývaly zajištěním podmínek pro plnění jeho povinností, a to PC, připojení k internetu a zejména střechu nad hlavou k saturaci základních životních potřeb včetně základních potravin a vhodného oblečení k pohovorům uchazeče s potenciálními zaměstnavateli, a že úřad práce žalobci nezajistil ani úhradu dopravy, na níž žalobci z existenčního minima již nezbývají finanční prostředky, soud uvádí, že tato byla žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně vypořádána a není důvodná. Jak bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobce znal předem podmínky, které jako uchazeč o zaměstnání musí podle zákona o zaměstnanosti splňovat. Žalobcovu znalost povinností uchazeče o zaměstnání do jisté míry podporuje i fakt, že žalobce byl v evidenci uchazečů o zaměstnání evidován již v osmi případech. Žalobce v průběhu správního řízení nenamítal konkrétní důvody finanční nebo sociální povahy, které by mu bránily v plnění povinností uchazeče o zaměstnání. Lze rovněž přisvědčit názoru žalovaného, že s ohledem na charakter zákonné povinnosti, kterou žalobce porušil, tj. povinnost dostavit se na úřad práce, nikoliv povinnost týkající se jednání se zaměstnavatelem, není nutné, aby žalobci byl ze strany správních orgánů zajištěn PC, připojení k internetu a vhodné oblečení pro účast na pohovorech.
32. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že námitky žalobce týkající se dávek v systému pomoci v hmotné nouzi nebyly předmětem řízení, a tak nebylo na místě se jimi v projednávané věci zabývat.
33. Námitka nicotnosti rozhodnutí úřadu práce rovněž neobstojí, neboť toto rozhodnutí obsahovalo všechny obligatorní náležitosti, které správní rozhodnutí musí obsahovat podle správního řádu (§ 68, § 69). Podle § 77 odst. 1 správního řádu *nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.* Ve vztahu k žalobcem tvrzené antidataci prvostupňového rozhodnutí soud uvádí, že ani pokud na správním rozhodnutí není datum uvedeno vůbec, nejedná se zpravidla o vadu způsobující nicotnost daného rozhodnutí a většinou ani o takovou nezákonnost, pro kterou je nezbytné je zrušit, jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 As 23/2011-82. Ve stejném rozsudku k povinnosti datování správních rozhodnutí NSS uvedl, že „*smyslem a účelem je ukázat, ve kterém okamžiku se uvnitř správního orgánu a pro jeho vnitřní účely fakticky završil rozhodovací proces, tedy kdy byly zformulovány názory na skutkové a právní otázky, jež jsou předmětem správního rozhodnutí, do jeho textu*“. V posuzovaném případě je nutné rozlišovat mezi vyhotovením a vydáním správního

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí. Podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu *vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“* Z písemného vyhotovení prvostupňového rozhodnutí jasně plyne, že datem vyhotovení rozhodnutí úřadu práce je 1. 7. 2022 a že datum 19. 7. 2022 je datem vydání, tj. vypravení písemného vyhotovení rozhodnutí. Námitka antidatace prvostupňové rozhodnutí není důvodná.

34. Námitku místní nepřislušnosti správního orgánu I. stupně soud s ohledem na zákonnou úpravu místní příslušnosti, kdy podle § 24 zákona o zaměstnanosti *uchazečem o zaměstnání je fyzická osoba, která požádá o zprostředkování vhodného zaměstnání krajskou pobočku Úřadu práce, v jejímž územním obvodu má bydliště, přičemž bydlištěm se podle § 5 písm. b) bodu 1. zákona o zaměstnanosti rozumí u státního občana České republiky adresa místa trvalého pobytu na území České republiky nebo adresa místa, kde se na území České republiky obvykle zdržuje*, rovněž jako důvodnou neshledal. Takto stanovená úprava místní příslušnosti poskytuje adresátovi zákona možnost volby příslušného úřadu práce podle svého skutečného bydliště, resp. místa, kde se obvykle zdržuje. Ve shodě s žalovaným má soud za to, že sám žalobce učinil volbu o místní příslušnosti, když požádal právě kontaktní pracoviště Praha 9 Úřadu práce ČR – pobočky pro hlavní město Prahu o zprostředkování zaměstnání. Vůči tomuto pracovišti Úřadu práce ČR – pobočky pro hlavní město Prahu pak byl povinen plnit své zákonné povinnosti, nebo mohl požádat o změnu kontaktního pracoviště v územním obvodu krajské pobočky Úřadu práce nebo o převedení své věci pod jinou krajskou pobočku Úřadu práce, což však neučinil. S ohledem na uvedené byl Úřad práce ČR – pobočka pro hlavní město Prahu, kontaktní pracoviště Praha 9 orgánem místně příslušným k projednání dané věci.

VI.

Závěr a náklady řízení

35. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
36. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.